

Jr kapitola 22.

[1] Toto praví Hospodin: "Sestup do domu krále judského a vyhlas tam toto slovo. [2] Řekni: Slyš slovo Hospodinovo, králi judský, který sedíš na trůně Davidově, ty i tvoji služebníci i tvůj lid, ti, kdo přicházejí do těchto bran. [3] Toto praví Hospodin: Uplatňujte právo a spravedlnost, vysvobozujte oloupeného z rukou utiskovatele, netýrejte bezdomovce, sirotka a vdovu, nedopouštějte se násilí, neprolévejte na tomto místě nevinnou krev. [4] Budete-li vskutku podle tohoto slova jednat, budou branami tohoto domu vcházet králové, kteří budou sedět po Davidovi na jeho trůnu, budou jezdit na voze i na koních, král i jeho služebníci i jeho lid. [5] Neuposlechnete-li těchto slov, přísahám při sobě, je výrok Hospodinův, že tento dům bude obrácen v trosky." [6] Toto praví Hospodin o domě krále judského: "Byl jsi mi Gileádem a vrcholkem Libanónu. Učiním tě však pouští, městy, jež nebudou obývána. [7] Posvětim proti tobě šířitele zkázy, každého s jeho zbrojí, ti porazí tvé nejlepší cedry a vhodí do ohně." [8] Mnohé pronárody budou přecházet kolem tohoto města a jeden druhého se bude ptát: "Proč Hospodin takhle naložil s tímto velkým městem?" [9] Dostanou odpověď: "Protože opustili smlouvu Hospodina, svého Boha, klaněli se jiným bohům a sloužili jim." [10] Neoplakávejte mrtvého, neprojevujte soustrast, plačte usedavě nad tím, kdo odchází, poněvadž se už nevrátí a neuvidí svou rodnou zem. [11] Toto praví Hospodin o Šalúmovi, synu Jóšijášovu, králi judském, který kraloval po svém otci Jóšijášovi, a z tohoto místa odešel: "Již se sem nevrátí. [12] Na místě, kam ho přestěhovali, zemře, tuto zemi už neuvidí." [13] "Běda, kdo staví svůj dům nespravedlností a své pokojíky na střeše bezprávím, svého bližního nutí pracovat zadarmo a jeho výdělek mu nedává. [14] Kdo říká: 'Vystavím si rozměrný dům s prostornými pokojíky na střeše, prorazím si v něm okna, obložím jej cedrem a natřu rudkou.' [15] Zda proto budeš králem, když se budeš naparovat v cedroví? Zdali se tvůj otec nenajedl a nenapil? Když uplatňoval právo a spravedlnost, tehdy se mu dobře vedlo. [16] Když se zastával utištěného a ubožáka, tehdy bývalo dobře. Zda to neznamená, že mě znal? je výrok Hospodinův. [17] Ale tvé oči a tvé srdce nezajímá nic než vlastní zisk, prolévání nevinné krve, páchání útisku a křivd." [18] Proto praví Hospodin o Jójakímovi, synu Jóšijášovu, králi judském, toto: "Nebudou nad ním naříkat: 'Běda, můj bratře, běda, sestro!' Nebudou nad ním naříkat: 'Běda, pane, běda, veličenstvo!' [19] Bude pohřben, jako se pohřbívá osel, bude vyvlečen a odhozen ven za jeruzalémské brány." [20] "Vystup na Libanón, dcero, a křič, ať zazní tvůj hlas v Bášanu. Křič z Abarímu, protože všichni tvoji milenci jsou roztrženi. [21] Mluvil jsem k tobě, dokud jsi měla klid. Řekla jsi: 'Nebudu poslouchat!' Byla jsi zvyklá už od svého mládí neposlouchat můj hlas. [22] Všechny tvé pastýře spase vítr, tvoji milenci půjdou do zajetí. Tehdy se budeš stydět a hanbit za všechno zlo, jež jsi spáchala. [23] Ty, která ses usídlila na Libanónu, uhnízdila se na cedrech, jak budeš vzdychat, až na tebe přijdou bolesti, až se budeš svíjet jako rodička!" [24] "Jakože jsem živ, je výrok Hospodinův, i kdyby byl Konjáš, syn Jójakímův, král judský, pečetním prstenem na mé pravé ruce, strhnu tě odtamtud. [25] Vydám tě do rukou těch, kdo ti ukládají o život, do rukou těch, jichž se tak lekáš, do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského, a do rukou Kaldejců. [26] Uvrhnu tebe i tvou matku, která tě porodila, do jiné země, kde jste se nenarodili, a tam zemřete. [27] Ale do země, ke které se budou upínat svou duší v touze po návratu, tam se nenavrátí." [28] Což je tento muž, Konjáš, stvůrou hodnou opovržení a rozbití, je nádobou neoblíbenou? Proč byli on i jeho potomstvo odvrženi a odhozeni do země, kterou neznali? [29] Země, země, země! Slyš slovo Hospodinovo. [30] Toto praví Hospodin: "Zapište tohoto muže jako bezdětného, muže, který nebude mít ve svých dnech zdar. Nikomu z jeho potomků se nepodaří dosednout na Davidův trůn a být opět v Judsku vladařem!"